

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

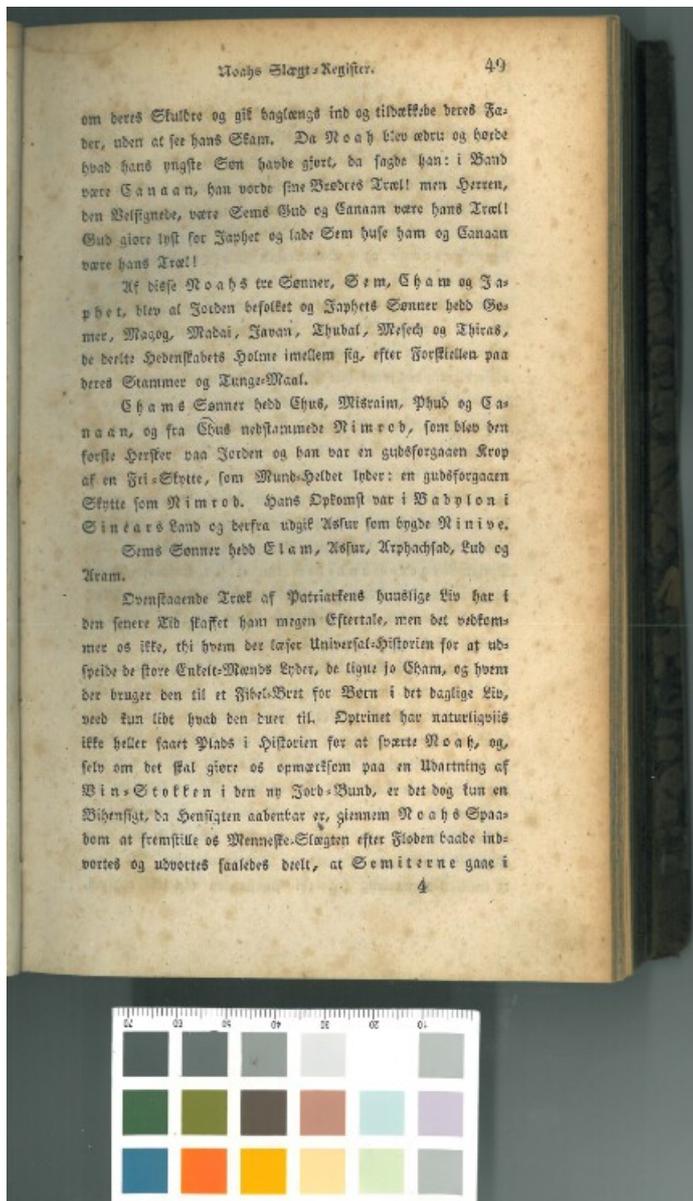
Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm2744/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

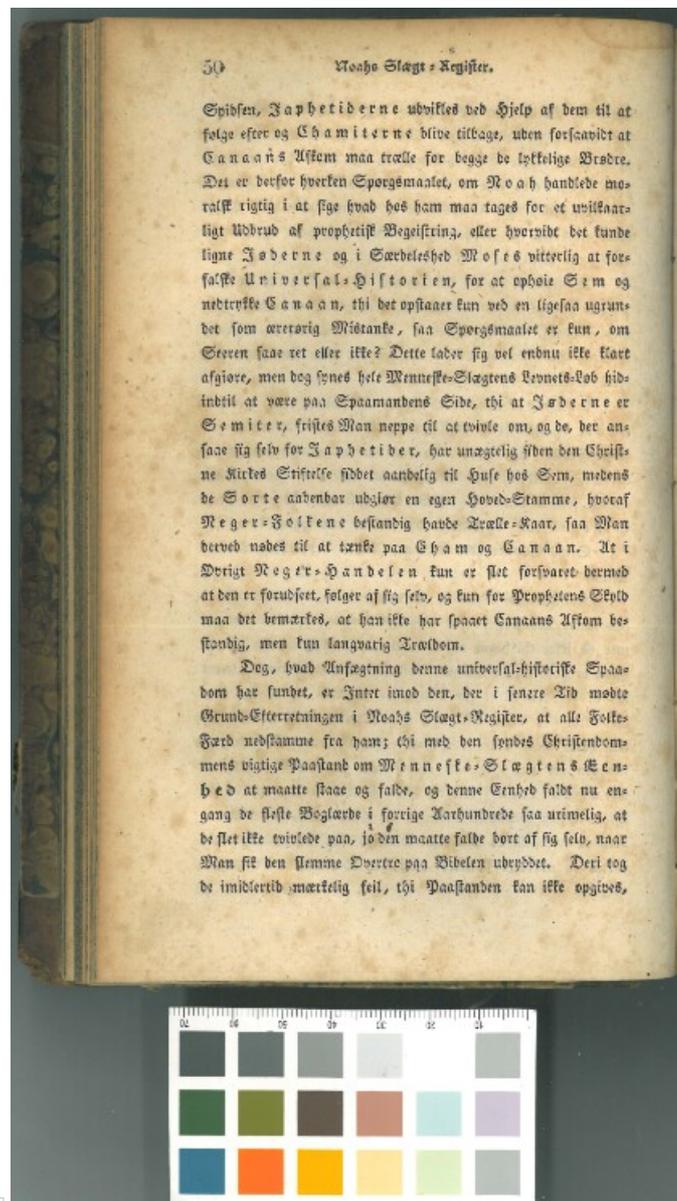
om deres Skulde og gif baglængs ind og tilbakkede deres Fæder, uden at see hans Skam. Da Noa h blev ædru og havde hvad hans yngste Søn havde gjort, da sagde han: i Vand være Canaan, han vorde sine Brøders Træl! men Herren, den Velsignede, være Sem's Gud og Canaan være hans Træl! Gud gjere lyst for Japhet og lade Sem huse ham og Canaan være hans Træl!

Af disse Noa's tre Sønner, Sem, Cham og Japhet, blev al Jorden befolket og Japhets Sønner hedd Semer, Magog, Madai, Javan, Eubal, Mesch og Thiras, de deris Hedenkabets Helne imellem sig, efter Forfællens paa deres Stammer og Tunge-Maal.

Cham's Sønner hedd Chus, Misraim, Phud og Canaan, og fra Chus nedstammede Nimrod, som blev den første Herseer paa Jorden og han var en gudsforgaaren Krop af en Gid-Skytte, som Mund-Halder lyder: en gudsforgaaren Skytte som Nimrod. Hans Opkomst var i Babelson i Sinear's Land og derfor udgik Nofur som bygde Ninive.

Sems Sønner hedd Elam, Assur, Arphachad, Lub og Aram.

Domstaaende Træl af Patriarkens huuslige Liv har i den senere Tid skaffet ham nogen Estertale, men det vedkommer os ikke, thi hvorn der læser Universal-Historien for at udspelde de store Entel-Mænds Lyder, de ligne Jo Cham, og hvorn der bruger den til et Hids-Bort for Bern i det daglige Liv, ved kun lide hvad den duer til. Oprinet har naturligvis ikke heller saart Plads i Historien for at spætt Noa, og selv om det skal gjere os opmærksom paa en Wartning af Winstokken i den ny Jord-Bund, er det dog kun en Wihensigt, da Hensigten aabentur er, giennem Noa's Spaadom at fremstille os Menneffe-Slægten efter Guden baade indvortes og udvortes saaledes deelt, at Semitterne gaar i

Spidsen, Japhetidterne udvilled ved Hjælp af dem til at følge efter og Chamitterne blive tilbage, uden forsævidt at Canaan's Uffem maa træde for begge de lykkelige Brødre. Det er derfor hverken Spørgsmaalet, om Noa h handlede moralisk rigtig i at sige hvad hos ham maa tages for et ublkaarligt Udbrud af prophetisk Begejstring, eller hvornid det kunde ligne Joderne og i Særbetsched Mose's vittelig at foreskaffe Universal-Historien, for at opsoie Sem og nedtrykke Canaan, thi det opstaaer kun ved en ligesaa ugrundet som ærerørig Mistante, saa Spørgsmaalet er kun, om Seeren saar ret eller ikke? Dette lader sig vel endnu ikke klart afgjøre, men dog synes hote Menneffe-Slægten's Lovs-Lob hidindtil at være paa Spaamandens Side, thi at Joderne er Semitter, fristes Man neppe til at tvivle om, og de, der ansaae sig selv for Japhetider, har umægtelig siden den Christne Kirkes Stiftelse lidet aandelig til Huse hos Sem, medens de Sorte aabenbar udgjør en egen Hoved-Stamme, hvoraaf Neger-Folkene bestandig haave Trælle-Kaar, saa Man derved naades til at træde paa Cham og Canaan. At i Dørligt Neger's-Handelens kun er stet forsvaret dermed at den er forudset, følger af sig selv, og kun for Dørligens Skid maa det bemærkes, at han ikke har spætt Canaan's Uffem bestandig, men kun langvarig Trætdom.

Dog, hvad Ansægtning denne universal-historiske Spaadom har fundet, er Jante inod den, der i senere Tid modte Grund-Efterretningen i Noahs Slægt-Register, at alle Folkes Fæd nedstamme fra ham; thi med den synder Christendoms-mens vigtige Paastand om Menneffe-Slægten's Enhed at maatte staae og falde, og denne Enhed falde nu engang de første Begjærde i forrige Aarhundrede saa urimelig, at de stet ikke tvivlede paa, joden maatte falde bort af sig selv, naar Man fik den samme Dørlig paa Bibelen udyddet. Deri tog de imidlertid mærkelig fejl, thi Paastanden kan ikke opgives,